

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. A. P.**, podnikajúceho v J., proti žalovanej **H. H.**, bývajúcej v J., zastúpenej JUDr. E. B., advokátkou v R., **o zaplataenie 26 354,71 Eur s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp.zn. 1 Cb 114/1999, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. júla 2009 sp.zn. 12 Co 125/2009 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Rimavská Sobota rozsudkom z 26. januára 2009 č.k. 1 Cb 114/1999-274 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 26 354,71 Eur so 17,6 % úrokom z omeškania od 24. decembra 1998 do zaplataenia, všetko do troch dní, v časti týkajúcej sa úrokov z omeškania nad 17,6 % žalobu zamietol a žalovanej uložil tiež povinnosť zaplatiť žalobcovi v rovnakej lehote náhradu trov konania vo výške 2 225,08 Eur. V konaní mal preukázané, že žalobca vykonal rekonštrukciu rodinného domu žalovanej a boli ním vykonané aj ďalšie stavebné práce na základe jej požiadaviek. Žalobca vystavil žalovanej faktúru za vykonané stavebné práce, v ktorej zohľadnil už zaplataené preddavky, ktorú žalovaná doteraz nezaplatila, preto jej súd uložil aj povinnosť zaplatiť úroky z omeškania. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 3 O.s.p. a len nepatrným neúspechom žalobcu v konaní.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 29. júla 2009 č.k. 12 Co 125/2009-311 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti potvrdil a v časti týkajúcej sa trov konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho

rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v súlade so zásadou hospodárnosti konania v náležitom rozsahu a z vykonaných dôkazov vyvodil správny právny záver a námietky žalovanej uvádzané v jej odvolaní nevzhladol dôvodnými.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. Žiadala, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie „v celom rozsahu zastavil v zmysle § 243b O.s.p.“. Dovolanie odôvodnila ustanovením § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., pretože rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci keď vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní a konanie je tiež postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ktorú však bližšie nekonkretizovala.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie žalovanej ako neprípustné odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie tiež prípustné proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Žalovanou napadnutý rozsudok nevykazuje znaky ani jedného z vyššie uvedených rozsudkov, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. Prípustnosť podaného dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolací súd vzhľadom na § 242 ods. 1 O.s.p. ďalej skúmal, či procesná prípustnosť dovolania nevyplýva z § 237 O.s.p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalovaná existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. netvrdila a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jej dovolania preto ani z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolateľka namieta, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Keďže dovolanie žalovanej nie je procesne prípustné, nemohol dovolací súd pristúpiť k posúdeniu správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

Pokiaľ dovolateľka odôvodňuje svoje dovolanie aj tým, že konanie je postihnuté inou (nekonkretizovanou) vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci k tomu treba uviesť, že iné procesné vady (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod, ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné;

samotné tieto vady ale prípustnosť dovolania nezakladajú. Dovolanie je v Občianskom súdnom poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalovanej smerovalo proti takému rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je (§ 238 ods. 2 a 3 O.s.p.) a keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie ods. 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcovi v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. júna 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová